Memòria històrica sobre fans del sandinisme d'Ortega

written by Mar Joanpere | 22 d'August de 2023

Veiem que la majoria d'estudiants saben hui barbaritats d'Ortega, però desconeixen que va ser un ídol de gran part de la gent "progressista" espanyola que amb els seus viatges "revolucionaris" a Nicaragua van ajudar a la creació d'aquest monstre. Altres persones reconeixen la seua participació, però s'obstinen a donar la imatge que en el passat sí que van fer coses meravelloses i que després Ortega ha degenerat.

Una de les tasques que es va presentar com més important i revolucionària va ser la campanya d'alfabetització. Com a gran expert espanyol en alfabetització per a orientar la campanya a Nicaragua va ser nomenat X, un professor d'educació de persones adultes que sempre s'havia negat a fer classes d'alfabetització i no en sabia absolutament res. No va dubtar a acceptar el nomenament i va demanar materials als seus col·legues que sí que feien classes d'alfabetització. Ser d'esquerres i molt fidel al poder ja era suficient per a orientar l'alfabetització a Nicaragua. A Espanya va ser presentat com un heroi revolucionari que fins i tot s'havia relacionat amb Ortega (per descomptat, dit això com un gran honor).

Al juliol de 1979 Nicaragua iniciava la coneguda Revolució Sandinista, liderada pel Front Sandinista d'Alliberament Nacional (dit així en memòria d'Augusto César Sandino), que pretenia posar fi a la dictadura de la família Somoza, enderrocant al tercer dels Somoza, Anastasio Somoza Debayle. La revolució que s'alçava amb lemes com "la solidaritat és la tendresa dels pobles" o "pa amb dignitat" es va presentar al món com un cant a l'educació, als processos d'alfabetització, al repartiment del poder i la riquesa en igualtat. Això va cridar l'atenció de centenars de persones que des de tots els continents es van sumar a la revolució.

Daniel Ortega, un dels seus líders, va exercir el seu primer mandat presidencial entre 1985 i 1990, convertint-se en el desé governant no monàrquic actual amb més temps en el poder, sumant en total 26 anys comptats entre els dos períodes. També se suma la gestió que va tindre entre 1981 i 1984 com a coordinador de la Junta de Govern de Reconstrucció Nacional de Nicaragua. Tot a pesar que, ja en les eleccions del 4 de novembre de 1984 (quan Daniel Ortega candidat del Front Sandinista d'Alliberament Nacional), va ser acusat per alguns contras de "farsa d'estil soviètic". Les persones partidàries del règim sandinista van ser acusades de greus abusos contra els drets humans durant el conflicte, incloses tortures, desaparicions i execucions massives. La Comissió Interamericana de Drets Humans va investigar i va confirmar els abusos comesos per les forces sandinistes, inclosa una execució de 35 a 40 miskitos (comunitat indígena) al desembre de 1981, i una execució de 75 persones al novembre de 1984. Daniel Ortega ha sigut denunciat davant la Comissió Permanent de Drets Humans (CPDH) per delictes de genocidi i crims de lesa humanitat contra indígenes misquitos.

Hui dia, veiem com el mateix règim que es presentava al món

amb anhels de llibertat i d'igualtat segueix en el poder, expulsant del país a totes les persones que tenen idees contràries al règim. Algunes d'elles fins i tot van participar en el seu moment en la lluita per a acabar amb la dictadura dels Somoza, com el Premi Cervantes i exvicepresident de Nicaragua, Sergio Ramírez, al costat de 93 opositors als qui se'ls ha despullat de nacionalitat i de propietats i béns. En els casos de violència de gènere, les principals contribucions científiques destaquen sempre la importància de les persones de l'entorn, coneixedores dels fets, en les mans de les quals pot estar en moltes ocasions actuar o no per a acabar amb aquestes situacions. Evidències que podem extrapolar en aquest cas.

Durant els anys 80, Nicaragua va acollir brigadistes internacionals de tot arreu, moguts pel nou món que allí podia gestar-se. En canvi, sembla que els somnis d'un món millor s'han esvaït quan es tracta de denunciar i parlar de les atrocitats que aquesta revolució ha comportat per al país i per a les seues gents. Les moltíssimes persones que s'han enorgullit d'haver estat prop de Daniel Ortega o de la seua dona Chayo (Rosario) Murillo hui no diuen res sobre la perversió amb la qual tots dos han dirigit el país. Els ideals d'alfabetització, educació, cultura han desaparegut, o potser mai van ser allí, mentre que la població cada vegada pateix més les conseqüències del règim i del silenci.

[Escric del que a través de la meua família i de la meua pròpia experiència a la mateixa Nicaragua i amb el mateix FSLN he pogut comprovar.]

[Fotografia pròpia de l'autora]